

Ko padejo tudi zasavski klanci

Kolesarjenje Neodkriti kolesarski biser navdušuje domačine in tujce – Franci Razpet: Mi smo sejali, zanamci naj žanjejo

Kaj se zgodi, ko turni kolesar, ki ima v malem – nožnem, seveda – mezinu vse najelitnejše slovenske turnokolesarske destinacije, kar pomeni, da je zračnice že hladil v dolini Bavčice, na pedalih osvaja Korško in Pohorje in puščal sledi DNK po Kranjski Gori, kaj se torej zgodi z njim, ko ga kolo prvič pripelje v Zasavje?

POLONA MALOVRH

Neizogibno je, da ga doleti tura okrog dimnika Termoelektrarne Trbovlje, pravi Zagorjan Franci Razpet, navdušeni turni kolesar, član komisije za turno kolesarstvo in turnokolesarski vodnik pri Planinski zvezi Slovenije (PZS), ki je sredi avgusta poskrbel, da se je turnokolesarski tabor prvič zgodil v Zasavju, v kolesarsko še neodkritem kotičku Slovenije, ki nikogar, ko ga enkrat doživi, ne pusti ravnodušnega. Sto triindvajsetih v petih dneh prevoženih kilometrov in 5300 metrov premagane višinske razlike po zasavskih strminah, senožetih, rokovnjaških poteh in dolinah človek ne pozabi zlepa. Še posebej če je do takrat »gojil« pravzaprav krivičen stereotip, da sta se v zasavskih, na pogled nepreho-

Trasa ture je na najboljši poti, da nekoč postane donosen zasavski turistični produkt.

dnih dolinah stoletja dogajala le premog in elektrika, nato pa odkrije, da tudi tod drevje zeleni, da ga pere dež in suši veter ... enako kot v krajih, ki veljajo za najlepše

naravne bisere. A tudi Zasavje vse bolj navdušuje. Ali kakor je očaran na Širju rekel eden od udeležencev tabora: »Saj to je razgled kot iz *Gladiatorja*, kot v prizorih, v kate-

rih je glavni junak ves čas sanjal o domači pokrajini!«

Specifični pečat

Če imajo znane turnokolesarske destinacije razvito infrastrukturo, namestitvene zmogljivosti, če so jih že posvojili domačini in za svoje vzeli tuji navdušenci vzponov in spustov na dveh kolesih, premore Zasavje še nekaj: pristnost v pokrajini in ljudeh. »Ko to doživiš, se želiš vrniti v kraje, kjer je sredogorje z borovci videti kot drugje visokogorje, kjer ni toliko skal, kjer je zemlja mehkejša, kjer se prek Save vozijo še s 'cicko' ... In želiš se vrniti tudi k ljudem, ki se trudijo, da se človek čuti dobrodošlega,« se Zasavja na kolesu spominja Marjan Pučnik Maac, vodja letošnjega tabora.

Res so ljudje tisti, ki dajejo Zasavju še nekoliko bolj specifičen pečat, se strinja Razpet: »Ker okoli človeka neizogibno izoblikuje. Tudi Zasavce so struga Save in strmi ter kratki vzponi obtesali po svoje.« Menda velja, da vsi dobri trgovci s športno opremo v Sloveniji vedo, kakšno kolo morajo ponuditi stranki iz Zasavja. »All mountain enduro koncept, 'gorca' za strm vzpon in hud spust,« pripoveduje Razpet.

S skupino dvajsetih navdušencev iz Zagorja že leta s kolesom odkriva najbolj skrito Zasavje. Pripravil je jagodni izbor vzponov in spustov, uradno imenovanih

Zasavski krog, ki so jih udeleženci avgustovskega tabora prevozili po etapah. Prvič v zgodovini turno-kolesarskih taborov se je zgodilo, da so ga izvedli v obliki večdnevnega prečenja, ki so ga vsakič začeli z druge, ne z iste točke kot običajno.

Trasa ture, ki je na najboljši poti, da nekoč postane donosen zasavski turistični produkt, vodi od Zagorja, se vzpne na Zasavsko Svetogoro in se prek Geossa, Limbarske gore ter Kolovrata prvega dne po 34 kilometrih in 1400 višincih konča na Trojanah. Drugi dan se s Trojan vzpne na Čemšeniško planino in se prek Kravice ter Svete Planine spusti v Trbovlje. Ta etapa meri 26 kilometrov in zmore 1200 višincev s spanjem v mladinskem hotelu. Tretji dan se pot vije od Trbovelj skozi Hrastnik, Mrzlico, Kal do Marnega in Gor nad Hrastnikom; meri 27 kilometrov in 1400 višincev ter premore tudi češnje na zasavski kolesarski torti: Branko Jovičič, kuharsko in vicmojstričico par excellence. Zaradi njenega menija zasavskih specialitet, je rekel Maac, bi morali turnokolesarski tabor podaljšati vsaj za en dan. Da izgubijo kalorije po krumpantocu, jedi hrastniških steklarjev, zaradi katere so kolesarji od vsepvsod, med njimi tudi Italijan, med potjo »študirali« slovar zasavskih izrazov. Prevod krumpantoca v slovenščino se glasi: krompirjeve palačinke. Gore so predsednika komisije za turno kolesarstvo pri PZS Jožeta Rovana tako navdušile, da se je odločil naslednje usposabljanje za markaciste organizirati na območju Širja.

Četrta etapa se z Gor spušča do Širja in Radeč ter se po 26 kilometrih in 1200 višincih konča na Kumu pri legendarnem oskrbniku koč Romanu Ledinku. Sledi olajšanje petega dne: s Kuma v Zagorje in zadnjih deset kilometrov. Razpet prisega, da kolesarstvo človeka nauči, kdaj mora nehati, da se mu ne začne dogajati »statistika« ...

»Za zasavske klance si mora človek vzeti čas in jih vzeti kot doživetje. Dodati je treba še malo trme, veliko volje in par močnih nog, pa jih premagaš,« pravi Razpet. Vsakič ko odkrije več Zasavja, pravi, se raje vrača k domačemu »igrišču« in manj potrebe po odkrivanju tujih ima. »V živo človek ugotovi, da so fotografije o marsikateri tuji 'lepoti' zlagane, pretirane in preveč skomercializirane.«

Le četrte ure od prestolnice

Zasavska kolesarska tura okrog 360-metrskega dimnika trbovelj-

Zasavje vse bolj postaja podaljšek Ljubljane, priljubljanski adrenalinski park. FOTOGRAFIJE ARHIV FRANCIJA RAZPETA

ske termoelektrarne v svetu še ni niti znana, kaj šele uveljavljena in priznana biciklistična blagovna znamka, a če bodo zadeve potekale po scenariju kolesarskih navdušencev, bo lepega dne turno-kolesarski turizem tudi v Zasavju ponudil prva delovna mesta, meni Razpet: »Žal tega mi, ki zdaj grizemo v zasavske klance in poskušamo nanje privabiti tudi kolesarje od drugod, ne bomo uresničili. Nekdo za nami pa bo to znal. Mi smo sejali, prihodnja generacija naj žanje. Verjamem, da bodo takrat v gorskem kolesarstvu Zasavci že sposobni prepoznati veliko razvojno priložnost za te kraje. Turni kolesarji že zdaj, kamor koli pridejo, veljajo za najboljše goste. Ker je kolesarjenje njihov način

življenja, jim za to, kar ponuja, ni žal denarja.«

Kot se trenutno kaže, je sreča Zasavja v tem, da ga od Ljubljane po avtocesti loči le dobre četrte ure. Razpet našteva: »Zasavje vse bolj postaja podaljšek Ljubljane, priljubljanski adrenalinski park. Človek lahko dobro dela z malo sredstvi, a z vložkom v promocijo je cilje mogoče zelo približati. Zasavje ima infrastrukturo in za kakovostno turno kolesarjenje poleg človeka, ki bo v njem pripoznal ekonomsko priložnost, ne potrebuje drugega kot sto urejenih poti in dve vozili: eno za kolesarje, drugo za opremo. Tudi spremljajoče infrastrukture, raznih vodnih parkov, ki je dostopna v Ljubljani, tu ne potrebujemo.« Vsaj dokler imamo svoje – klance ...

Kjer je zemlja mehkejša, kjer se prek Save vozijo še s 'cicko' ...

